

Sygn. akt VII U 1342/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy J. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 10 czerwca 2015 roku znak: (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. I. prawo do emerytury od dnia(...) roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz J. I. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt VII U 1342/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. I. przyznania prawa do emerytury, gdyż wnioskodawca nie udokumentował 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od decyzji wniósł J. I. domagając się zmiany i przyznania prawa do emerytury. Wskazał, że pracował w warunkach szczególnych od dnia 15 kwietnia 1973 roku do dnia 21 kwietnia 1974 roku w (...), w okresie od (...)roku odbywał służbę wojskową i po służbie tej ponownie pracował w (...) do dnia 31 lipca 1976 roku na stanowisku lakiernika. Nadto wskazał, że od dnia 1 grudnia 1984 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku pracował na stanowisku malarza w odlewni i od 1 stycznia 1987 roku do 5 lutego 1989 roku na stanowisku transportowego wózkarza – operatora podnośników elektrycznych spalinowych. W odwołaniu wnioskodawca szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko (odwołanie k. 2-10).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, iż stanowiska wskazane w świadectwach nie były zgodne ze stanowiskami wykazanymi w przepisach resortowych powołanych przez pracodawcę (odpowiedz na odwołanie k.11) .

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

J. I. urodzony (...) w dniu (...) roku złożył wniosek o emeryturę. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Przed organem rentowym ostatecznie udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz uzupełniających (okoliczności bezsporne).

Wnioskodawca w dniu 15 kwietnia 1973 roku został zatrudniony w Wytwórni (...) w Ś. na stanowisku lakiernika i pracę wykonywał do dnia 31 lipca 1976 roku. Podczas tego zatrudnienia odbywał służbę wojskową od dnia (...) roku (akta osobowe – k. 31). Wnioskodawca jako lakiernik lakierował części motocykli, które w (...) produkowano. Lakierowanie odbywało się na hali, oddzielonej ściankami. W lakierni pracowało na jednej zmianie 10 lakierników. Każdy lakiernik miał swoją kabinę. Lakierowano w maskach farbą piecową przy użyciu pistoletu natryskowego (wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniami k.36 i 54 zeznania świadka M. K. k. 53 akta osobowe k.31).

Następnie od dnia 24 września 1981 roku do dnia 31 października 1984 roku wnioskodawca pracował w Wytwórni (...) w L. na stanowisku malarza i zajmował się lakierowaniem śrutowników (wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniami k.36 i 54 akta osobowe k.33).

Kolejny okres zatrudnienia to praca w Zakładach (...) w L. od dnia 1 grudnia 1984 roku do dnia 5 lutego 1998 roku. W zakładzie tym wnioskodawca pracował na stanowisku malarza odlewów (od dnia 1.12.1984r. - 31.12.1986r.) oraz transportowego wózkarza- operatora podnośnika elektrycznego i spalinowego (od dnia 1.1.1987r. – 5.02.1998r.). Jako malarz pracował w lakierni, gdzie lakierował odlewy żeliwne metoda natryskową. Odlewy były zawieszane na podnośniku i podjeżdżały pod okienko, gdzie siedział wnioskodawca i przy użyciu pistoletu je malował. Jako wózkarz, wózkiem akumulatorowym przewoził odlewy z lakierni do magazyn (wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniami k.36 i 54 zeznania świadka R. K. k. 52-53 i M. K. k. 53 akta osobowe k.39).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie powołanych dowodów. Akta osobowe wnioskodawcy ze wszystkich zakładów zostały wystawione przez pracodawcę i były autentyczne. Nie były kwestionowane przez strony. Sąd uznał je za wiarygodne w całości.

Przesłuchani w sprawie świadkowie to osoby obce dla wnioskodawcy. R. K. był przełożonym wnioskodawcy w okresie pracy w (...). M. K. pracował razem z wnioskodawcą w (...) oraz w (...) na stanowisku lakiernika. Świadczyli wspólnie z wnioskodawcą i mieli możliwość zaobserwowania wykonywanych przez niego obowiązków w trakcie pracy. Zeznawali logicznie, spontanicznie i szczerze. Niektórych szczegółów nie byli sobie w stanie przypomnieć jednak jest to zrozumiałe z uwagi na znaczny upływ czasu. Treść tych zeznań w powiązaniu z twierdzeniami wnioskodawcy oraz treścią akt osobowych wnioskodawcy pozwoliła na jednoznaczne ustalenie faktycznie wykonywanych przez wnioskodawcę czynności w trakcie całego okresu zatrudnienia. Świadczyli jednoznacznie wskazali, że wnioskodawca zajmował się lakierowaniem oraz transportowaniem odlewów z lakierni do magazynu. Pracodawca dla tego rodzaju pracy w angażach wskazywał stanowiska malarza, lakiernika, transportowego wózkarza - operatora podnośnika elektrycznego i spalinowego. Zeznania te były zgodne z twierdzeniami wnioskodawcy oraz aktami osobowymi złożonymi w sprawie. Sąd uznał je za wiarygodne w całości.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wskazaną w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w:

- wykaz A, dziale III poz. 67- transport wewnętrzny między stanowiskami pracy w wydziałach, w których wykonywane są prace wymienione w wykazie pracując na stanowisku transportowego- wózkarza przewożącego odlewy z lakierni do magazynu;

- wykaz A , dziale XIV poz.17 lakierowanie ręczne nie zhermetyzowane.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Od 1 stycznia 2013 roku nie jest wymagane rozwiązanie stosunku pracy przez ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Według art. 32. ust. 2 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustęp 4 stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego wnioskodawca udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 15 lat. Tym samym spełnia wszystkie z wymaganych przesłanek do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku. Zaskarżoną decyzję należało zatem zmienić i ustalić J. I. prawo do emerytury od dnia(...) roku tj. od dnia złożenia wniosku o emeryturę. Wnioskodawca w sprawie był reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego.

Ponieważ wnioskodawca wygrał sprawę, należało uwzględnić jego wniosek o zasądzenie kosztów procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty te składa się wynagrodzenie reprezentującego wnioskodawczynię pełnomocnika w kwocie 60 zł zgodnie z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2002.163.1349 ze zm.).

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.